Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

24 päivänä toukokuuta 2016*

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet ydinaseiden levittämisen estämiseksi Iranissa — Varojen jäädyttäminen — Oikeudellinen virhe — Oikeudellinen perusta — Arviointivirhe — Todisteiden puuttuminen

Yhdistetyissä asioissa T-423/13 ja T-64/14,

Good Luck Shipping LLC, kotipaikka Dubai (Yhdistyneet arabiemiirikunnat), edustajinaan F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, ja M. Taher, solicitor,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään V. Piessevaux ja B. Driessen,

vastaajana,

joissa on kyse yhtäältä vaatimuksesta kumota Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 6.6.2013 annettu neuvoston päätös 2013/270/YUTP (EUVL 2013, L 156, s. 10), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 6.6.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 522/2013 (EUVL 2013, L 156, s. 3), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.11.2013 annettu neuvoston päätös 2013/661/YUTP (EUVL 2013, L 306, s. 18) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.11.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1154/2013 (EUVL 2013, L 306, s. 3) siltä osin kuin nämä toimet koskevat kantajaa ja toisaalta vaatimuksesta todeta, ettei Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 10.10.2013 annettua neuvoston päätöstä 2013/497/YUTP (EUVL 2013, L 272, s. 46) eikä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 muuttamisesta 10.10.2013 annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 971/2013 (EUVL 2013, L 272, s. 1) voida soveltaa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro sekä tuomarit S. Gervasoni ja L. Madise (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies M. Junius,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 13.1.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

on antanut seuraavan

tuomion

Asioiden tausta

1 Käsiteltävät asiat liittyvät rajoittaviin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on painostaa Iranin islamilaista tasavaltaa lopettamaan ydinaseiden levittämistä edistävä ydinenergia-alan toiminta ja ydinasejärjestelmien kehittäminen.

2 Kantajana oleva Good Luck Shipping LLC on Dubaihin (Yhdistyneet arabiemiirikunnat) sijoittautunut varustamoasiamies. Se huolehtii alusten laituriin kiinnittämisestä sekä laivalastien purkamisesta ja lastauksesta.

3 Euroopan unionin neuvosto antoi 26.7.2010 SEU 29 artiklan nojalla päätöksen 2010/413/YUTP Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta (EUVL 2010, L 195, s. 39). Tämän päätöksen 20 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäädytetään kaikki varat ja taloudelliset resurssit, jotka kuuluvat suoraan tai välillisesti seuraaville tai ovat suoraan tai välillisesti seuraavien omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa:

– –

b) henkilöt ja yhteisöt, jotka eivät sisälly liitteeseen I ja jotka osallistuvat Iranin ydinalan toimintaan, johon liittyy joukkotuhoaseiden leviämisen vaara, tai ydinasejärjestelmien kehittämiseen, tai joilla on välitön yhteys tällaiseen toimintaan tai jotka antavat tukea tällaiselle toiminnalle, myös osallistumalla kiellettyjen tuotteiden, tavaroiden, laitteiden, aineiden ja teknologian hankintaan, tai niiden puolesta tai johdolla toimivat henkilöt tai yhteisöt tai niiden omistuksessa tai määräysvallassa, myös laittomin keinoin, olevat yhteisöt, tai henkilöt ja yhteisöt, jotka ovat avustaneet nimettyjä henkilöitä tai yhteisöjä [turvallisuusneuvoston] päätöslauselmien 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) ja 1929 (2010) määräysten tai tämän päätöksen säännösten kiertämisessä tai rikkomisessa, sekä muut IRGC:n ja IRISL:n vanhemmat jäsenet ja yhteisöt sekä niiden omistuksessa tai määräysvallassa olevat taikka niiden puolesta toimivat yhteisöt, joiden luettelo on liitteessä II.

– –”

4 Päätöksen 2010/413 liitteessä II olevassa III osastossa, jonka otsikko on ”Iranin islamilaisen tasavallan linjavarustamo (IRISL)”, on merkitty useiden yhtiöiden, joiden joukossa ovat IRISL ja Hafize Darya Shipping Lines (jäljempänä HDSL), nimet niiden yhteisöjen luetteloon, joiden varat on jäädytetty.

5 Useat yhtiöt, joiden joukossa olivat IRISL ja HDSL, nostivat 8.10.2010 unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-489/10 ja jossa vaadittiin muun muassa päätöksen 2010/413 kumoamista kyseisiä yhtiöitä koskevilta osin.

6 Neuvosto antoi 25.10.2010 päätöksen 2010/413 antamisen jälkeen asetuksen (EU) N:o 961/2010 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta (EUVL 2010, L 281, s. 1). Asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdassa säädettiin mainitun asetuksen liitteessä VIII luetelluille henkilöille, yhteisöille ja elimille kuuluvien varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämisestä. Useiden yhteisöjen, joiden joukossa olivat IRISL ja HDSL, nimet merkittiin mainitussa liitteessä olevaan luetteloon.

7 Neuvosto antoi 1.12.2011 päätöksen 2011/783/YUTP päätöksen 2010/413 muuttamisesta (EUVL 2011, L 319, s. 71), ja kyseisellä päätöksellä se muun muassa lisäsi kantajan nimen päätöksen 2010/413 liitteessä II olevassa III osastossa olevaan luetteloon.

8 Neuvosto antoi samana päivänä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1245/2011 asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta (EUVL 2011, L 319, s. 11), ja kyseisellä täytäntöönpanoasetuksella se muun muassa lisäsi kantajan nimen asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon.

9 Neuvosto perusteli päätöksessä 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksessa N:o 1245/2011 (jäljempänä yhdessä vuoden 2011 joulukuun toimet) kantajan varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä seuraavalla tavalla:

”Toimii IRISL:n puolesta. [Kantaja] perustettiin Euroopan unionin pakotteiden kohteena olevan ja oikeuden päätöksellä selvitystilaan asetetun yhtiön Oasis Freight Company alias Great Ocean Shipping Services seuraajaksi. [Kantaja] on laskenut liikkeelle väärennettyjä kuljetusasiakirjoja IRISL:n ja tämän omistamien tai määräysvallassa olevien yhteisöjen eduksi. [Kantaja] toimii EU:n nimeämien HDSL:n ja [Safiran Payam Darya Shipping Linesin] puolesta Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa. [Kantaja on] perustettu kesäkuussa 2011 pakotteiden johdosta yhtiön Great Ocean Shipping Services and Pacific Shipping tilalle.”

10 Neuvosto ilmoitti 5.12.2011 päivätyllä kirjeellä kantajalle tämän nimen merkitsemisestä luetteloihin henkilöistä ja yhteisöistä, joita Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet koskevat, sellaisina kuin ne ilmenevät päätöksen 2010/413 liitteestä II ja asetuksen N:o 961/2010 liitteestä VIII.

11 Kantaja esitti 7.2.2012 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa vuoden 2011 joulukuun toimista ja pyysi saada tutustua neuvoston asiakirja-aineistoon.

12 Kantaja nosti 9.2.2012 kumoamiskanteen vuoden 2011 joulukuun toimista siltä osin kuin ne koskivat sitä. Kanne kirjattiin asianumerolla T-57/12.

13 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 23.3.2012 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 267/2012 (EUVL 2012, L 88, s. 1) kumottiin asetus N:o 961/2010. Neuvosto sisällytti kantajan nimen asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevaan luetteloon. Viimeksi mainitun asetuksen 23 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäädytetään kaikki liitteessä IX luetelluille henkilöille, yhteisöille tai elimille kuuluvat taikka niiden omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa olevat varat ja taloudelliset resurssit. Liitteessä IX luetellaan luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, yhteisöt ja elimet, joista on neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP 20 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti todettu, että ne:

– –

b) ovat luonnollisia henkilöitä, oikeushenkilöitä, yhteisöjä tai elimiä, jotka ovat auttaneet luettelossa olevaa henkilöä, yhteisöä tai elintä kiertämään tai rikkomaan tämän asetuksen säännöksiä, neuvoston päätöstä 2010/413/YUTP tai Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmia 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) ja 1929 (2010);

– –

e) ovat Iranin islamilaisen tasavallan linjavarustamon (IRISL) omistuksessa tai määräysvallassa olevia oikeushenkilöitä, yhteisöjä tai elimiä tai toimivat niiden puolesta.”

14 Kantajan nimi merkittiin asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevan III kohdan B alakohdan 43 alakohdassa mainittuun luetteloon, ja perusteet, joihin vedottiin, olivat samat kuin vuoden 2011 joulukuun toimissa mainitut (ks. edellä 9 kohta).

15 Kantaja muutti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.4.2012 jättämällään kirjelmällä vaatimuksiaan asiassa T-57/12 riitauttaakseen myös asetuksen N:o 267/2012 sitä koskevilta osin.

16 Neuvosto vastasi 31.5.2012 päivätyllä kirjeellä kantajan 7.2.2012 päivättyyn kirjeeseen ja toimitti tälle asiakirjat, joiden perusteella se oli antanut vuoden 2011 joulukuun toimet ja merkinnyt kantajan nimen luetteloihin henkilöistä ja yhteisöistä, joita Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet koskevat, sellaisina kuin ne ilmenevät päätöksen 2010/413 liitteestä II ja asetuksen N:o 961/2010 liitteestä VIII.

17 Kantaja lähetti 31.1.2013 päivätyllä kirjeellä neuvostolle huomautuksensa nimensä merkitsemisestä luetteloihin henkilöistä ja yhteisöistä, joita Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet koskevat, sellaisina kuin ne ilmenevät päätöksen 2010/413 liitteestä II ja asetuksen N:o 267/2012 liitteestä IX (jäljempänä riidanalaiset luettelot).

18 Neuvosto antoi 6.6.2013 päätöksen 2013/270/YUTP päätöksen 2010/413 muuttamisesta (EUVL 2013, L 156, s. 10) ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 522/2013 asetuksen N:o 267/2012 täytäntöönpanosta (EUVL 2013, L 156, s. 3). Näillä toimilla (jäljempänä yhdessä vuoden 2013 kesäkuun toimet) se muutti perusteita kantajan nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin seuraavalla tavalla:

”IRISL:n puolesta toimiva yhtiö. [M. M. F:n] määräysvallassa. [Kantaja] perustettiin Euroopan unionin pakotteiden kohteena olevan ja oikeuden päätöksellä selvitystilaan asetetun yhtiön Oasis Freight Company alias Great Ocean Shipping Services seuraajaksi. [Kantaja] on laskenut liikkeelle väärennettyjä kuljetusasiakirjoja IRISL:n ja tämän omistamien tai määräysvallassa olevien yhteisöjen eduksi. [Kantaja] toimii EU:n nimeämien HDSL:n ja [Safiran Payam Darya Shipping Linesin] puolesta Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa. [Kantaja on] perustettu kesäkuussa 2011 pakotteiden johdosta yhtiön Great Ocean Shipping Services and Pacific Shipping tilalle.”

19 Neuvosto antoi 10.6.2013 päivätyllä kirjeellä vuoden 2013 kesäkuun toimet tiedoksi kantajalle. Kantajalle ilmoitettiin myös mahdollisuudesta pyytää nimensä merkitsemistä riidanalaisiin luetteloihin tarkasteltavaksi uudelleen sekä mahdollisuudesta riitauttaa nämä toimet unionin yleisessä tuomioistuimessa.

20 Kantaja nosti 16.8.2013 kanteen unionin yleisessä tuomioistuimessa vuoden 2013 kesäkuun toimien kumoamiseksi siltä osin kuin ne koskivat sitä. Kanne kirjattiin asianumerolla T-423/13.

21 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi 6.9.2013 antamallaan tuomiolla Good Luck Shipping v. neuvosto (T-57/12, ei julkaistu, EU:T:2013:410) kantajan kanteen ja kumosi kantajaa koskevilta osin vuoden 2011 joulukuun toimet sekä asetuksen N:o 267/2012 sillä perusteella, ettei neuvosto ollut esittänyt näyttöä tosiseikoista, joista kantajaa moitittiin (tuomio 6.9.2013, Good Luck Shipping v. neuvosto, T-57/12, ei julkaistu, EU:T:2013:410, 68 kohta).

22 Edellä 21 kohdassa mainitussa tuomiossa lausutun vuoden 2011 joulukuun toimien ja asetuksen N:o 267/2012 kumoamisen ajallisista vaikutuksista unionin yleinen tuomioistuin totesi, että päätöksen 2011/783 vaikutukset oli pidettävä voimassa kantajaa koskevilta osin siihen asti, kunnes asetuksen N:o 267/2012 kumoaminen tulee voimaan eli kunnes Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisen kohdan mukaisesti SEUT 280 artiklasta poiketen mainitun perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun muutoksenhaun määräaika on päättynyt.

23 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi 16.9.2013 antamallaan tuomiolla Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453) muun muassa päätöksen 2010/413 liitteen II, asetuksen N:o 961/2010 liitteen VIII ja neuvoston asetuksen N:o 267/2012 liitteen IX siltä osin kuin niissä säädettiin IRISL:n nimen merkitsemisestä riidanalaisiin luetteloihin sillä perusteella, ettei neuvosto ollut osoittanut IRISL:n tukeneen ydinaseiden levittämistä (tuomio 16.9.2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, T-489/10, EU:T:2013:453, 76 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin kumosi tämän jälkeen muiden yhteisöjen, joiden epäiltiin toimineen IRISL:n puolesta ja joiden joukossa oli HDSL, nimien merkitsemisen luetteloihin sillä perusteella, ettei niiden nimien luetteloihin merkitsemisen perustana olevalla seikalla eli sillä, että nämä yhteisöt olivat IRISL:n määräysvallassa tai toimivat sen puolesta, voitu enää perustella niihin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista ja pysyttämistä, koska IRISL:n ei ole pätevästi todettu tukevan ydinaseiden levittämistä (tuomio 16.9.2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, T-489/10, EU:T:2013:453, 77 kohta).

24 Edellä 23 kohdassa mainitussa tuomiossa lausutun kumoamisen ajallisista vaikutuksista unionin yleinen tuomioistuin totesi, että päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, vaikutukset oli pidettävä voimassa IRISL:ää ja muita kantajia, joihin kuuluivat HDSL ja Safiran Payam Darya Shipping Lines (jäljempänä SAPID), koskevilta osin siihen asti, kunnes asetuksen N:o 267/2012 kumoaminen tulee voimaan eli kunnes Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisen kohdan mukaisesti SEUT 280 artiklasta poiketen mainitun perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun muutoksenhaun määräaika on päättynyt.

25 Neuvosto antoi 10.10.2013 päätöksen 2013/497/YUTP päätöksen 2010/413 muuttamisesta (EUVL 2013, L 272, s. 46) ja asetuksen (EU) N:o 971/2013 asetuksen N:o 267/2012 muuttamisesta (EUVL 2013, L 272, s. 1) (jäljempänä yhdessä vuoden 2013 lokakuun toimet). Näillä toimilla muutettiin etenkin päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa mainittuja yleisiä kriteereitä sellaisten henkilöiden tai yhteisöjen, joihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä ydinaseiden levittämisen estämiseksi Iranissa, luetteloon merkitsemiselle. Näissä toimissa säädettiin muun muassa uusista yleisistä riidanalaisiin luetteloihin merkitsemisen kriteereistä, joiden nojalla luetteloihin voidaan sisällyttää seuraavien henkilöiden ja yhteisöjen nimet:

— henkilöt tai yhteisöt, jotka ovat kiertäneet tai rikkoneet Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) ja 1929 (2010) määräyksiä tai päätöksen 2010/413 ja asetuksen N:o 267/2012 säännöksiä

— henkilöt tai yhteisöt, jotka ovat auttaneet nimettyjä henkilöitä tai yhteisöjä kiertämään mainittuja määräyksiä ja säännöksiä

— henkilöt tai IRISL:n omistuksessa tai määräysvallassa olevat yhteisöt, jotka toimivat IRISL:n puolesta tai jotka tarjoavat IRISL:lle tai sen omistuksessa tai määräysvallassa oleville tai sen puolesta toimiville yhteisöille vakuutuksia tai muita olennaisia palveluja.

26 Neuvosto ilmoitti 14.10.2013 päivätyllä kirjeellä kantajalle ottaneensa huomioon 6.9.2013 annetun tuomion Good Luck Shipping v. neuvosto (T-57/12, ei julkaistu, EU:T:2013:410) ja aikovansa merkitä kantajan nimen uudelleen riidanalaisiin luetteloihin soveltaen vuoden 2013 lokakuun toimissa vahvistettuja uusia yleisiä luetteloon merkitsemisen kriteerejä. Se asetti kantajalle määräajan 1.11.2013 saakka huomautusten esittämiseksi.

27 Kantaja riitautti 31.10.2013 sille vastauksen antamiseksi myönnetyn määräajan lyhyen keston sekä pyysi neuvostoa vahvistamaan sille, ettei sen nimeä merkittäisi uudelleen riidanalaisiin luetteloihin, taikka päinvastaisessa tilanteessa se pyysi saada tarkastella kaikkia tietoja ja todisteita, joihin neuvosto tukeutui, sekä saada perustellun vastauksen kirjeeseensä.

28 Kantajan nimi merkittiin 15.11.2013 päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan luetteloon päätöksen 2010/413 muuttamisesta annetulla neuvoston päätöksellä 2013/661/YUTP (EUVL 2013, L 306, s. 18).

29 Kantajan nimi merkittiin tästä syystä samana päivänä asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevaan luetteloon asetuksen N:o 267/2012 täytäntöönpanosta annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1154/2013 (EUVL 2013, L 306, s. 3).

30 Neuvosto esitti päätöksessä 2013/661 ja asetuksessa N:o 1154/2013 (jäljempänä yhdessä vuoden 2013 marraskuun toimet) seuraavat perusteet:

”Good Luck Shipping Company LLC, joka on [HDSL:n] edustaja Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa, tarjoaa keskeisiä palveluita [HDSL:lle], joka on IRISL:n puolesta toimiva, luetteloon merkitty yhteisö.”

31 Neuvosto ilmoitti kantajalle 18.11.2013 päivätyllä kirjeellään vastauksena kantajan 31.10.2013 päivättyyn kirjeeseen, että se oli edelleen sitä mieltä, että kantajan merkitseminen uudelleen luetteloihin oli perusteltua, että se oli täten merkinnyt kantajan nimen uudelleen riidanalaisiin luetteloihin ja että se antoi tämän samalla tutustua asiakirja-aineistoon, joka sisälsi todisteet, joihin se oli tukeutunut.

32 IRISL:n ja HDSL:n nimet merkittiin päätöksen 2010/413 muuttamisesta 26.11.2013 annetulla neuvoston päätöksellä 2013/685/YUTP (EUVL 2013, L 316, s. 46) ja asetuksen N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 26.11.2013 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1203/2013 (EUVL 2013, L 316, s. 1) uudelleen riidanalaisiin luetteloihin soveltamalla vuoden 2013 lokakuun toimissa vahvistettuja uusia yleisiä luetteloon merkitsemisen kriteereitä.

33 Kantaja nosti 29.1.2014 vuoden 2013 marraskuun toimista sekä vuoden 2013 lokakuun toimista kanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-64/14.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

34 Kuten edellä 20 kohdassa todettiin, kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.8.2013 jättämällään kannekirjelmällä kanteen vuoden 2013 kesäkuun toimien kumoamiseksi siltä osin kuin nämä toimet koskevat kantajaa. Kanne kirjattiin asianumerolla T-423/13.

35 Asiaan T-423/13 määrättiin uusi esittelevä tuomari, koska osa unionin yleisen tuomioistuimen jäsenistä vaihtui. Esittelevä tuomari sijoitettiin tämän jälkeen toiseen jaostoon, jonka käsiteltäväksi asia tämän vuoksi siirrettiin.

36 Kuten edellä 33 kohdassa todettiin, kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.1.2014 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-64/14, vuoden 2013 marraskuun toimien kumoamiseksi kantajaa koskevilta osin sekä sen toteamiseksi, ettei vuoden 2013 lokakuun toimia voida soveltaa siltä osin kuin näissä toimissa vahvistetut uudet yleiset kriteerit riidanalaisiin luetteloihin merkitsemiseksi ovat oikeudellisena perustana vuoden 2013 marraskuun toimille.

37 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 17.7.2014 antamalla määräyksellä asiat T-423/13 ja T-64/14 yhdistettiin asian käsittelyn kirjallista ja suullista vaihetta sekä tuomion antamista varten 2.5.1991 tehdyn unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

38 Unionin yleinen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa asian käsittelyn suullisen vaiheen ja esitti unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimina kirjallisia kysymyksiä asianosaisille. Asianosaiset vastasivat näihin kysymyksiin unionin yleisen tuomioistuimen asettamassa määräajassa.

39 Kantaja vaatii asiassa T-423/13, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa vuoden 2013 kesäkuun toimet kantajaa koskevilta osin

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

40 Kantaja vaatii asiassa T-64/14, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa vuoden 2013 marraskuun toimet kantajaa koskevilta osin

— toteaa SEUT 277 artiklan nojalla, ettei vuoden 2013 lokakuun toimia voida soveltaa

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

41 Neuvosto vaatii yhdistetyissä asioissa T-423/13 ja T-64/14, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Asia T-423/13

42 Kantaja esittää asiassa T-423/13 nostetun kanteen, joka kohdistuu vuoden 2013 kesäkuun toimiin, tueksi neljä kanneperustetta. Ensimmäinen perusteista koskee perusteluvelvollisuuden rikkomista, toinen ilmeistä arviointivirhettä, joka johtuu siitä, ettei yleisiä riidanalaisiin luetteloihin merkitsemisen kriteereitä ole noudatettu, sekä todisteiden ja oikeudellisen perustan puuttumista, kolmas puolustautumisoikeuksien sekä tehokasta tuomioistuinvalvontaa koskevan oikeuden loukkaamista ja neljäs suhteellisuusperiaatteen sekä perusoikeuksien, kuten omaisuudensuojan, elinkeinovapauden ja yksityiselämän kunnioittamista koskevan oikeuden, loukkaamista.

43 Aluksi on tarkasteltava toista kanneperustetta.

44 Kantaja vetoaa toisessa kanneperusteessa lähinnä kahteen väitteeseen. Ensimmäinen perustuu arviointivirheeseen, ja siinä väitetään, että kantajan osalta hyväksytyt perusteet ovat virheelliset ja ettei neuvosto ole esittänyt näyttöä mainituista perusteista. Toinen perustuu oikeudellisen perustan puuttumiseen. Kantaja toteaa toisen väitteen tueksi yhtäältä, että sen nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin perustui IRISL:n luetteloihin merkitsemiseen, joka kumottiin 16.9.2013 annetulla tuomiolla Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453), ja toisaalta, että siitä, että kantajan nimen ensimmäinen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin oli kumottu 6.9.2013 annetulla tuomiolla Good Luck Shipping v. neuvosto (T-57/12, ei julkaistu, EU:T:2013:410), olisi pitänyt seurata sen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan nimi pysytettiin luetteloissa vuoden 2013 kesäkuun toimilla.

45 Neuvosto väittää, että kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin perustuu kahteen eri kriteeriin eli IRISL:n puolesta toimimiseen ja sellaisten yhteisöjen, joiden nimet on merkitty mainittuihin luetteloihin, auttamiseen kiertämään niitä koskevia pakotteita. Vuoden 2013 kesäkuun toimissa mainituilla perusteilla sekä toimitetuilla todisteilla voidaan täten perustella luetteloihin merkitseminen edellä mainituista kahdesta kriteeristä jommankumman perusteella.

46 Tältä osin on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan neuvostolla on tiettyä harkintavaltaa sen määrittelemiseksi tapauskohtaisesti, täyttyvätkö ne oikeudelliset kriteerit, joihin kyseessä olevat rajoittavat toimenpiteet perustuvat (ks. tuomio 3.7.2014, National Iranian Tanker Company v. neuvosto, T-565/12, EU:T:2014:608, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Unionin tuomioistuinten on kuitenkin valvottava, pääsääntöisesti täysimääräisesti, kaikkien unionin toimien laillisuutta perusoikeuksien kannalta, jotka ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä, myös silloin, kun tällaisilla toimilla on tarkoitus panna täytäntöön päätöslauselmia, jotka turvallisuusneuvosto on antanut Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla (ks. tuomio 3.7.2014, National Iranian Tanker Company v. neuvosto, T-565/12, EU:T:2014:608, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Näihin perusoikeuksiin kuuluvat muun muassa puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen ja oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan (ks. tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen, joka vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa ja joka käsiteltävässä asiassa taataan päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 ja 4 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 ja 4 kohdassa, sisältää oikeuden tulla kuulluksi ja oikeuden tutustua asiakirjoihin siten, että otetaan huomioon oikeutetun luottamuksellisuuden vaatimukset (ks. vastaavasti tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

50 Tehokasta oikeussuojaa koskeva oikeus, joka taataan perusoikeuskirjan 47 artiklassa, edellyttää, että asianomaisen on voitava saada tieto häntä koskevan päätöksen perusteluista joko suoraan päätöksestä itsestään tai ilmoituksella asianomaisen pyynnöstä, millä ei puututa toimivaltaisen tuomioistuimen oikeuteen vaatia kyseessä olevaa viranomaista ilmoittamaan ne, jotta hän voi puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista, ja jotta viimeksi mainittu kykenee täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan päätökseen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa (ks. tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

51 Perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatun tuomioistuinvalvonnan tehokkuus edellyttää muun muassa, että unionin tuomioistuimet varmistuvat siitä, että päätös, joka koskee kyseistä henkilöä tai yhteisöä erikseen, perustuu riittävän vankkaan tosiseikastoon. Tämä edellyttää niiden tosiseikkojen tarkistamista, joihin viitataan kyseisen päätöksen taustalla olevassa perusteiden tiivistelmässä, jottei tuomioistuinvalvonta rajoittuisi esitettyjen perusteiden abstraktin todennäköisyyden arviointiin vaan kohdistuisi siihen, onko näille perusteille tai ainakin niistä yhdelle, jonka katsotaan sellaisenaan riittävän saman päätöksen tueksi, näyttöä (ks. tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

52 Toimen, jolla johonkin yhteisöön on kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä, laillisuutta koskeva tuomioistuinvalvonta ulottuu sellaisten tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointiin, joihin on vedottu toimen perustelemiseksi, sekä niiden todisteiden ja tietojen tutkimiseen, joihin kyseinen arviointi perustuu. Jos nämä kyseenalaistetaan, neuvoston on esitettävä kyseiset seikat, jotta unionin tuomioistuimet voivat tutkia ne (ks. tuomio 6.9.2013, Bateni v. neuvosto, T-42/12 ja T-181/12, ei julkaistu, EU:T:2013:409, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 16.9.2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, T-489/10, EU:T:2013:453, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Toisin sanoen juurikin unionin toimivaltaisen viranomaisen asiana on osoittaa, mikäli asia riitautetaan, että kyseessä olevaa henkilöä vastaan esitetyt perusteet ovat perusteltuja; viimeksi mainitun asiana ei ole esittää negatiivista näyttöä siitä, etteivät kyseiset perusteet

ole perusteltuja. Esitettyjen tietojen tai todisteiden on tuettava asianomaista henkilöä vastaan esitettyjä perusteita (ks. tuomio 3.7.2014, National Iranian Tanker Company v. neuvosto, T-565/12, EU:T:2014:608, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

53 Ennen kuin tutkitaan edellä 44 kohdassa mainittujen toisen kanneperusteen yhteydessä esitettyjen väitteiden perusteltavuus, käsiteltävässä asiassa on määritettävä todisteet, joihin neuvosto voi tehokkaasti vedota, kun otetaan huomioon kantajan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen ja kantajan oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan.

Todisteet, joihin neuvosto voi käsiteltävässä asiassa tehokkaasti vedota

54 On arvioitava, voidaanko neuvoston asiassa T-423/13 toimittamassaan vastineessa esittämiin todisteisiin vedota tehokkaasti niiden perusteiden tueksi, joilla kantajan nimi merkittiin riidanalaisiin luetteloihin, ilman että tällä loukataan kantajan puolustautumisoikeuksia tai tämän oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.

55 Ensinnäkin on muistutettava, että riidanalaisten toimien laillisuutta voidaan lähtökohtaisesti arvioida ainoastaan niiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, joiden nojalla nämä toimet on annettu, eikä sellaisten seikkojen perusteella, jotka ovat tulleet neuvoston tietoon mainittujen toimien antamisen jälkeen, ja näin on siitäkin huolimatta, että viimeksi mainitun näkemyksen mukaan mainituilla seikoilla voitaisiin pätevästi täydentää kyseisissä toimissa mainittuja perusteita ja ne voisivat olla osaltaan perustana toimien antamiselle. Unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin voi noudattaa neuvoston kehotusta korvata lopullisesti perusteet, joihin nämä toimet perustuvat (ks. tuomio 6.9.2013, Bateni v. neuvosto, T-42/12 ja T-181/12, ei julkaistu, EU:T:2013:409, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

56 Toiseksi on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan tilanteessa, jossa on kyse varojen jäädyttämistä koskevasta myöhemmästä päätöksestä, puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen edellyttää yhtäältä, että asianomaiselle annetaan tiedoksi ne tiedot ja asiaan liittyvät seikat, joilla neuvoston mukaan voidaan perustella asianomaisen nimen pysyttäminen riidanalaisissa luetteloissa, sekä tarvittaessa asianomaista vastaan puhuvat uudet seikat, ja toisaalta, että asianomaiselle annetaan mahdollisuus esittää asianmukaisesti kantansa tältä osin (tuomio 12.12.2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, T-228/02, EU:T:2006:384, 126 kohta).

57 Kun on toisin sanoen kyse ensimmäisestä toimesta, jolla jonkin yhteisön varat jäädytetään, asianomaista vastaan puhuvat seikat on annettava tiedoksi joko samalla hetkellä, kun asianomainen toimi annetaan, tai mahdollisimman pian sen jälkeen, elleivät unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat syyt estä tätä tiedoksiantamista. Asianomaisella yhteisöllä on myös pyynnöstään oikeus esittää kantansa näistä seikoista sen jälkeen, kun toimi on annettu (ks. tuomio 6.9.2013, Bank Melli Iran v. neuvosto, T-35/10 ja T-7/11, EU:T:2013:397, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Jokaista varojen jäädyttämistä koskevaa myöhempää päätöstä täytyy sen sijaan edeltää uusi mahdollisuus tulla kuulluksi ja tarvittaessa uusi asianomaista vastaan puhuvien seikkojen tiedoksi antaminen (tuomio 11.7.2007, Sison v. neuvosto, T-47/03, ei julkaistu, EU:T:2007:207, 173 ja 178 kohta).

58 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että neuvosto viittasi internetistä 11.3.2013 ja 28.10.2013 löydettyihin todisteisiin, joiden perusteella se katsoi voivansa perustella päätöksen pysyttää kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa, vasta jättäessään vastineensa asiassa T-423/13 unionin yleiseen tuomioistuimeen 4.11.2013. Kyseessä olevat todisteet ovat seuraavat:

a) internetistä 28.10.2013 löydetty kantajan työntekijän ansioluettelo, jossa mainitaan lähinnä sen haltijan työskentelevän kantajalle, joka on HDSL:n edustaja Jebel Alin satamassa (Yhdistyneet arabiemiirikunnat) ja joka tarjoaa tarpeellista apua IRISL:lle joka kerta, kun tämä käyttää mainittua satamaa

b) Dubain varustamoasiamiesten yhdistyksen internetsivuilta 11.3.2013 löydetty ote, josta käy ilmi, että kantajan edustajan nimi vastaa yhtiön Great Ocean Shipping Service edustajan nimeä

c) Sharjassa (Yhdistyneet arabiemiirikunnat) asuvan henkilön ansioluettelo, joka löydettiin Sharjaan sijoittautuneen yhtiön internetsivuilta 11.3.2013 ja jossa mainitaan kyseisen henkilön työskennelleen kantajalle ja yhtiölle Great Ocean Shipping Service vuoden 2010 helmikuusta lähtien tähän päivään saakka

d) kaivosteollisuuden tuotteiden ja teknisten palvelujen iranilaisten viejien järjestön internetsivuilta 28.10.2013 löydetty ote, josta käy ilmi kantajan esittäytyneen HDSL:n edustajaksi.

59 Tältä osin on ensinnäkin huomautettava, että neuvostolla oli ennen vuoden 2013 kesäkuun toimien antamisajankohtaa hallussaan ainoastaan internetistä 11.3.2013 löydetyt tiedot. Jo tästä syystä on edellä 55 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti niin, ettei neuvosto voi vedota vuoden 2013 kesäkuun toimien tueksi muihin todisteisiin, jotka löydettiin internetistä mainittujen toimien antamisajankohdan jälkeen 28.10.2013.

60 Toiseksi on huomautettava, että päätös pysyttää vuoden 2013 kesäkuun toimilla kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa on rajoittavista toimenpiteistä annettu myöhempi päätös ja että neuvostolla oli siten edellä 56 ja 57 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti velvollisuus antaa kantajalle ennen mainitun päätöksen antamista tiedoksi ne tiedot ja asiaan liittyvät seikat, joilla sen mukaan voidaan perustella luetteloissa pysyttäminen.

61 Tätä päätelmää ei voida asettaa kyseenalaiseksi neuvoston istunnossa esittämällä väitteellä, jonka mukaan kantajan olisi pitänyt unionin oikeuskäytännön mukaisesti esittää pyyntö saada tutustua edellä 58 kohdassa mainittuihin todisteisiin, mutta koska kantaja ei ollut pyyntöä esittänyt, neuvostolla ei ollut velvollisuutta antaa oma-aloitteisesti kantajalle mahdollisuutta tutustua asiakirja-aineistoon.

62 Tässä yhteydessä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan silloin, kun asianomaiselle yhteisölle on ilmoitettu riittävän tarkat tiedot, joiden avulla se voi tehokkaasti ilmaista kantansa neuvoston sitä vastaan esittämistä seikoista, puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskeva periaate ei merkitse sitä, että neuvostolla on velvollisuus antaa oma-aloitteisesti mahdollisuus tutustua asiaan liittyviin asiakirjoihin. Neuvoston on annettava oikeus tutustua kaikkiin hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka eivät ole luottamuksellisia ja jotka koskevat kyseessä olevaa toimenpidettä, ainoastaan asianomaisen pyynnöstä (ks. tuomio 6.9.2013, Bank Melli Iran v. neuvosto, T-35/10 ja T-7/11, EU:T:2013:397, 84 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

63 Käsiteltävässä asiassa kantajalle ei kuitenkaan annettu ennen vuoden 2013 kesäkuun toimien antamista mitään tietoja, joiden nojalla se olisi voinut edellä 57 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti tehokkaasti ilmaista kantansa neuvoston sitä vastaan esittämistä seikoista. Neuvoston 10.6.2013 päivätyssä kirjeessä (ks. edellä 19 kohta) ja vuoden 2013 kesäkuun toimissa ei myöskään viitattu kantajaa vastaan esitettyihin uusiin todisteisiin, joihin neuvosto tukeutui merkitäkseen kantajan nimen riidanalaisiin luetteloihin.

64 Kuten neuvosto itsekin myöntää, edellä 58 kohdassa mainitut uudet todisteet ovat lisäksi julkisia, sillä ne löytyvät internetistä. Tästä seuraa, ettei mikään pakottava näkökohta, joka liittyy Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai kansainvälisten suhteiden hoitamiseen, ollut esteenä mainittujen todisteiden toimittamiselle ennen vuoden 2013 kesäkuun toimien antamista.

65 Lopuksi on täsmennettävä, että jos neuvosto voisi vedota asiassa T-423/13 toimittamassaan vastineessa mainitsemiinsa tietoihin, se pystyisi tämän perusteella esittämään lisäperusteita täydentääkseen vuoden 2013 kesäkuun toimissa mainittuja perusteita, mikä loukkaisi myös kantajan puolustautumisoikeuksia sekä tämän oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Koska kantaja ei voinut tietää näistä perusteista hyvissä ajoin voidakseen yhtäältä puolustaa näkemystään hallinnollisessa menettelyssä ja toisaalta arvioida nimensä riidanalaisiin luetteloihin merkitsemisen perusteltavuutta sekä kanteen nostamisen tarkoituksenmukaisuutta, sillä oli käytettävissään ainoastaan vastine ja oikeudenkäynnin suullinen vaihe huomautustensa esittämiseksi tällaisista perusteista. Näin ollen asianosaisten yhdenvertaisuutta unionin tuomioistuimissa koskevaa periaatetta loukataan (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2013, Bateni v. neuvosto, T-42/12 ja T-181/12, ei julkaistu, EU:T:2013:409, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

66 Näin ollen on katsottava, ettei unionin yleinen tuomioistuin voi ottaa huomioon asiassa T-423/13 toimitetussa vastineessa ensimmäistä kertaa esitettyjä tietoja, vaikka niillä voitaisiinkin perustella kantajan nimen merkitsemistä riidanalaisiin luetteloihin. Tällaisten todisteiden huomioon ottaminen loukkaisi yhtäältä periaatetta, jonka mukaan riidanalaisten toimien laillisuutta voidaan arvioida vain niiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, joiden nojalla ne on annettu, ja toisaalta kantajan puolustautumisoikeuksia sekä tämän oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.

67 Seuraavaksi on tutkittava, tekikö neuvosto arviointivirheen katsoessaan, että päätös merkitä kantajan nimi uudelleen riidanalaisiin luetteloihin oli riittävästi perusteltu ilman asiassa T-423/13 toimitetussa vastineessa esitettyjä todisteita.

Arviointivirhettä koskevan väitteen perusteltavuus

68 Kuten edellä 44 kohdassa on esitetty, kantaja väittää, että perusteet kantajan nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin ovat virheelliset ja ettei neuvosto ole esittänyt näyttöä näistä perusteista.

69 Neuvosto vastaa, kuten edellä 45 kohdassa on mainittu, että kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin perustuu kahteen eri kriteeriin eli IRISL:n puolesta toimimiseen ja yhteisöjen, joiden nimet on merkitty mainittuihin luetteloihin, auttamiseen kiertämään niitä koskevia pakotteita. Se väittää, että jos unionin yleinen tuomioistuin katsoo ensimmäiseen kriteeriin liittyvät perustelut perusteettomiksi, luetteloihin merkitseminen voisi olla perusteltua toiseen kriteeriin viittaavilla perusteluilla.

70 Tässä yhteydessä on muistutettava, että neuvosto toteaa perustellakseen kantajan nimen merkitsemistä riidanalaisiin luetteloihin edellä 69 kohdassa mainitusta ensimmäisestä kriteeristä, että kantaja on M. M. F:n, joka oli IRISL:n aluejohtaja Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa, määräysvallassa, että kantaja toimii HDSL:n edustajan ominaisuudessa IRISL:n varustamoasiamiehenä Jebel Alin satamassa ja että se oli laatinut väärennettyjä kuljetusasiakirjoja IRISL:n ja tämän omistamien tai tämän määräysvallassa olevien yhteisöjen hyväksi. Neuvosto toteaa edellä 69 kohdassa mainitusta toisesta kriteeristä, että kantaja perustettiin sellaisen yhteisön tilalle, jolle unioni oli määrännyt pakotteita ja joka tämän jälkeen asetettiin oikeuden päätöksellä selvitystilaan, sillä yhtäältä sama henkilö edusti kantajaa ja kyseessä olevaa yhteisöä Dubain varustamoasiamiesten yhdistyksessä ja toisaalta kyseessä oleva yhteisö tarjosi HDSL:lle samoja varustamoasiamiehen palveluja, joita kantaja tarjoaa nykyisin mainitulle yhteisölle, joka on ollut merkittynä luetteloihin 26.7.2010 lähtien, minkä johdosta kyseinen yhteisö voi kiertää sitä koskevia pakotteita.

71 On kuitenkin täsmennettävä, että neuvoston esittämät ainoat todisteet ovat edellä 58 kohdassa mainitut todisteet, joita ei edellä 59–66 kohdassa esitetyistä syistä voida ottaa huomioon.

72 Näin ollen on todettava, että koska sellaisia todisteita ei ole, joihin neuvosto voisi tehokkaasti vedota, kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin perustui ainoastaan periaatteellisiin toteamuksiin, ja näin on siitä riippumatta, onko kyse ensimmäiseen vai toiseen kriteeriin liittyvistä luetteloon merkitsemisen perusteista (ks. edellä 69 kohta).

Oikeudellista virhettä koskevan väitteen perusteltavuus

73 Toisen kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää myös, kuten edellä 44 kohdassa on muistutettu, ettei sen nimen merkitsemisellä riidanalaisiin luetteloihin ole enää oikeudellista perustaa 16.9.2013 annetun tuomion Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453) johdosta. Se esittää tällaisen väitteen vastauskirjelmässään siitä syystä, ettei kyseistä tuomiota ollut vielä julistettu kanteen nostamisen ajankohtana. Kantaja täsmentää prosessinjohtotoimiin antamassaan vastauksessa lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin totesi edellä mainitussa tuomiossa, ettei neuvosto ollut perustellut IRISL:n nimen merkitsemistä riidanalaisiin luetteloihin ja että yhteisöjen (kantaja mukaan lukien), jotka olivat IRISL:n omistuksessa tai määräysvallassa taikka jotka toimivat sen lukuun, nimien merkitsemisestä luetteloihin oli täten tullut lainvastaista vuoden 2010 heinäkuusta lukien (ajankohta, jolloin IRISL merkittiin luetteloihin ensimmäisen kerran). Se lisää, että unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan nimen luetteloon merkitsemisen kumoavalla tuomiolla ”kyseessä olevan yhteisön nimi poistetaan oikeusjärjestyksestä taannehtivasti eikä luetteloon merkitsemisen katsota koskaan olleen olemassa”. Kantajan mukaan tätä periaatetta voidaan soveltaa käsiteltävään asiaan.

74 Neuvosto kiistää kantajan väitteen ja väittää vastauksessaan prosessinjohtotoimiin muun muassa, ettei kantaja vedonnut 16.9.2013 annetun tuomion Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453) julistamisen jälkeen toimittamassaan vastauskirjelmässä perusteeseen tai väitteeseen siitä, ettei IRISL:n ja muiden asianomaisten yhteisöjen nimien merkitsemistä riidanalaisiin luetteloihin katsottu olleen lainkaan olemassa vuoden 2013 kesäkuun toimien antamisajankohtana. Neuvoston mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei siis voi tutkia tällaista perustetta tai väitettä käsiteltävässä asiassa, sillä muutoin se lausuisi kanteen ulkopuolelta.

75 Tältä osin on huomautettava, että päinvastoin kuin neuvosto väittää, kantaja kehotti vastauskirjelmässään unionin yleistä tuomioistuinta lausumaan seurauksista, joita 16.9.2013 annetulla tuomiolla Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453) on vuoden 2013 kesäkuun toimiin (ks. edellä 44 kohta), ja että kantajan prosessinjohtotoimiin antamassaan vastauksessa esittämät huomautukset ovat vain mainitun väitteen kehittelyä; väite on näin ollen otettava tutkittavaksi.

76 Lisäksi on joka tapauksessa muistutettava, että unionin yleisen tuomioistuimen oikeusvoimaisen tuomion seuraukset kuuluvat oikeusjärjestyksen perusteita koskeviin perusteisiin, jotka unionin tuomioistuimet voivat ottaa huomioon viran puolesta (ks. analogisesti tuomio 1.6.2006, P & O European Ferries (Vizcaya) ja Diputación Foral de Vizcaya v. komissio, C-442/03 P ja C-471/03 P, EU:C:2006:356, 45 kohta). Tästä seuraa, että vaikka kantaja ei olisi esittänyt väitteitä vastauskirjelmässään eikä vastauksessaan prosessinjohtotoimiin, unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt arvioida viran puolesta 16.9.2013 annetun tuomion Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453) vaikutukset riidanalaisiin toimiin.

77 Neuvoston tekemään oikeudelliseen virheeseen perustuvan kantajan väitteen asiasisällön arvioinnin osalta on täsmennettävä, että oikeuskäytännöstä ilmenee, että se, että yhteisön nimi on merkitty pätevästi sellaisten henkilöiden tai yhteisöjen luetteloon, joita rajoittavat toimenpiteet koskevat, siitä syystä, että sillä on yhteyksiä toiseen yhteisöön, jonka nimi on merkitty mainittuun luetteloon, edellyttää sitä, että luetteloon merkitsemisen ajankohtana tämän toisen yhteisön nimi on pätevästi

merkitty tähän luetteloon. Tämän oikeuskäytännön mukaan sellaisen yhteisön, jonka nimi on pätevästi merkitty kyseessä olevaan luetteloon, omistuksessa tai määräysvallassa olevien taikka sen puolesta toimivien yhteisöjen varojen jäädyttäminen on tarpeellista tätä yhteisöä vastaan toteutettujen toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja sen takaamiseksi, ettei mainittuja toimenpiteitä kierretä, ja tähän soveltuvaa. Tästä seuraa, että jos IRISL:n nimeä ei ole pätevästi merkitty riidanalaisiin luetteloihin, sen puolesta toimivien tai sille keskeisiä palveluja tarjoavien yhteisöjen tai muiden sen puolesta toimivien yhteisöjen nimien merkitsemistä mainittuihin luetteloihin ei voida enää perustella tavoitteella varmistaa IRISL:ää vastaan toteutettujen toimenpiteiden tehokkuus eikä tavoitteella taata se, ettei näitä toimenpiteitä kierretä (ks. vastaavasti tuomio 16.9.2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, T-489/10, EU:T:2013:453, 75–77 kohta; ks. myös tuomio 9.12.2014, BT Telecommunications v. neuvosto, T-440/11, ei julkaistu, EU:T:2014:1042, 149 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

78 Käsiteltävässä asiassa on muistutettava, että tuomio Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453), jolla kumottiin IRISL:ään ja muihin yhteisöihin, joiden joukossa olivat HDSL ja SAPID, kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, annettiin 16.9.2013. Tältä osin on todettava, että IRISL:ään kohdistetuilla rajoittavilla toimenpiteillä perusteltiin kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin edellä 69 kohdassa mainitun ensimmäisen kriteerin eli IRISL:n puolesta toimimisen perusteella, kun taas HDSL:ään ja SAPID:hen kohdistetuilla rajoittavilla toimenpiteillä perusteltiin, kuten vuoden 2013 kesäkuun toimien sanamuodosta käy ilmi (ks. edellä 18 kohta), kantajan nimen merkitseminen mainittuihin luetteloihin edellä 69 kohdassa mainitun toisen kriteerin eli sen perusteella, että kantaja on auttanut nimettyjä yhteisöjä kiertämään niitä koskevia pakotteita.

79 Vaikka on totta, että IRISL:n, HDSL:n ja SAPID:n nimien riidanalaisiin luetteloihin merkitsemisen vaikutukset pidettiin voimassa siihen asti, kunnes Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu määräaika on SEUT 280 artiklasta poiketen päättynyt eli kunnes mainitun perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun muutoksenhaun määräaika on päättynyt, on kuitenkin todettava, että kun kyseinen määräaika päättyi, luetteloihin merkitseminen poistettiin oikeusjärjestyksestä taannehtivasti aivan kuin se ei olisi koskaan ollut olemassa (tuomio 28.5.2013, Abdulrahim v. neuvosto ja komissio, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 68 kohta; ks. myös tuomio 9.12.2014, BT Telecommunications v. neuvosto, T-440/11, ei julkaistu, EU:T:2014:1042, 149 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

80 Unionin yleinen tuomioistuin voi nimittäin asettaa määräajan, jonka aikana toimen kumoamisen vaikutukset ovat lykättyinä, jotta neuvosto voi korjata todetut rikkomiset hyväksymällä tarvittaessa uudet yleiset kriteerit niiden henkilöiden tai yhteisöjen luetteloon merkitsemiseksi, joihin on kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä, sekä toteuttamalla uusia rajoittavia toimenpiteitä, joilla on tarkoitus jäädyttää asianomaisen yhteisön varat tulevaisuudessa. On kuitenkin korostettava, ettei mainittujen uusien yleisten luetteloon merkitsemisen kriteereiden eikä mainittujen uusien rajoittavien toimenpiteiden perusteella voida hyväksyä unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa lainvastaisiksi katsottuja toimenpiteitä (ks. vastaavasti tuomio 22.9.2015, First Islamic Investment Bank v. neuvosto, T-161/13, EU:T:2015:667, 102 kohta).

81 Tästä seuraa, ettei toimen kumoamisen vaikutusten lykkäämisellä kyseenalaisteta edellä 79 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä mainittua periaatetta, jonka mukaan lykkäämisajanjakson päätyttyä asianomaisten toimien kumoamisella on taannehtivia vaikutuksia, joiden perusteella voidaan katsoa, ettei kumoamisen kohteena olevia toimia ole koskaan ollut olemassa.

82 Olipa kyse ensimmäisestä kriteeristä, joka perustuu siihen, että kantaja toimii IRISL:n puolesta, taikka toisesta kriteeristä, joka perustuu siihen, että kantaja auttaa nimettyjä yhteisöjä kiertämään niitä koskevia pakotteita toimimalla HDSL:n ja SAPID:n puolesta taikka korvaamalla Great Ocean Shipping Servicesin jatkaakseen tämän HDSL:lle suorittamia toimintoja, käsiteltävässä asiassa on täten niin, että koska unionin yleinen tuomioistuin kumosi IRISL:n, HDSL:n ja SAPID:n nimien merkitsemisen

riidanalaisiin luetteloihin, kummankaan kriteerin perusteella, jotka molemmat edellyttävät, että mainittujen yhteisöjen nimet on merkitty pätevästi luetteloihin, ei ole enää mahdollista perustella kantajaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista eikä pysyttämistä (ks. vastaavasti tuomio 16.9.2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, T-489/10, EU:T:2013:453, 75–77 kohta; ks. myös analogisesti tuomio 9.12.2014, BT Telecommunications v. neuvosto, T-440/11, EU:T:2014:1042, 149 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

83 Neuvoston on täten katsottava tehneen oikeudellisen virheen, kun se perusti päätöksen pysyttää kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa jompaankumpaan edellä 82 kohdassa mainittuun kriteeriin liittyviin perusteisiin.

84 Asian T-423/13 toinen kanneperuste sekä koko kanne on siis hyväksyttävä ja vuoden 2013 kesäkuun toimet on kumottava kantajaa koskevilta osin, ilman että on tarpeen tutkia muita kanneperusteita.

Asia T-64/14

85 Kantaja esittää asiassa T-64/14 seitsemän kanneperustetta vuoden 2013 marraskuun toimien kumoamista koskevan vaatimuksen tueksi. Näistä kanneperusteista ensimmäinen perustuu siihen, että riidanalaisilta toimilta puuttuu oikeudellinen perusta sen johdosta, että vuoden 2013 lokakuun toimissa vahvistetut yleiset luetteloon merkitsemisen kriteerit ovat lainvastaisia, toinen luottamuksensuojan periaatteen, ratkaisujen lopullisuuden periaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen, ne bis in idem -periaatteen, oikeusvoiman periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen, kolmas perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, neljäs puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, viides arviointivirheeseen, riidanalaisten luettelojen laadinnassa sovellettavien kriteerien noudattamatta jättämiseen, sellaisen näytön puuttumiseen, jolla voidaan perustella toteutettuja rajoittavia toimenpiteitä, sekä lähinnä oikeudelliseen virheeseen, kuudes perusoikeuksien eli omaisuudensuojan, elinkeinovapauden ja maineen suojan loukkaamiseen sekä seitsemäs siihen, että neuvosto on käyttänyt toimivaltaansa väärin.

86 Ensimmäiseksi on tutkittava viides kanneperuste.

87 Viidennen kanneperusteen yhteydessä kantaja esittää kuusi väitettä. Kantaja väittää ensinnäkin, ettei IRISL:n nimen pysyttämisestä riidanalaisissa luetteloissa ollut vielä päätetty, kun kantajan nimen pysyttämisestä mainituissa luetteloissa päätettiin vuoden 2013 marraskuun toimissa. Kantaja väittää toiseksi, ettei se tarjoa lainkaan palveluja IRISL:lle. Se korostaa kolmanneksi, ettei HDSL:n nimen pysyttämisestä kyseisissä luetteloissa ollut myöskään päätetty, kun kantajan nimi merkittiin uudelleen samoihin luetteloihin, ja ettei viimeksi mainitulla luetteloihin merkitsemisellä, jota perusteltiin sillä, että kantaja tarjosi keskeisiä palveluja HDSL:lle, siis ole perustaa. Kantaja katsoo neljänneksi, ettei sillä, että se on HDSL:n edustaja, voida perustella sen nimen merkitsemistä kyseisiin luetteloihin, ja lisää vastauskirjelmässään, että neuvoston selitykset luetteloihin merkitsemisen perusteiden täsmentämiseksi on esitetty myöhässä eikä niitä ole näytetty riittävästi toteen. Kantaja väittää viidenneksi, ettei ole olemassa todisteita sen yhteyksistä ydinaseiden levittämiseen. Kuudenneksi kantajan työntekijä, jonka ansioluettelon neuvosto esitti, ei tarjonnut palveluja IRISL:n aluksille, jotka eivät myöskään koskaan käy Jebel Alin satamassa.

88 Neuvosto kiistää kantajan väitteiden perusteltavuuden. Se väittää ensinnäkin, että IRISL:n ja HDSL:n nimet sisältyivät vielä riidanalaisiin luetteloihin ajankohtana, jolloin kantajan nimi merkittiin mainittuihin luetteloihin, sillä kun unionin yleinen tuomioistuin kumosi niiden nimien merkitsemisen luetteloihin, se määräsi myös kyseisten toimien vaikutusten voimassa pitämisestä siihen asti, kunnes asetuksen N:o 267/2012 osittaisen kumoamisen vaikutukset tulevat voimaan (tuomio 16.9.2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, T-489/10, EU:T:2013:453, 80–83 kohta) eli kunnes Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklassa tarkoitetun unionin tuomioistuimelle tehtävän muutoksenhaun määräaika on päättynyt. Neuvosto väittää toiseksi, että

kantajan HDSL:lle tämän edustajana tarjoamat palvelut ovat olennaisia, sillä HDSL ei voisi toimia Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa ilman niitä. Se korostaa kolmanneksi, etteivät perusteet, joilla kantajan nimi merkittiin kyseisiin luetteloihin, perustu kantajan yhteyksiin ydinaseiden levittämiseen, vaan ne perustuvat edellä 25 kohdassa mainituissa vuoden 2013 lokakuun toimissa vahvistettuihin yleisiin luetteloon merkitsemisen kriteereihin. Se korostaa neljänneksi, että se on toimittanut todisteita kantajan nimen pysyttämisestä samoissa luetteloissa ja esittänyt muun muassa kantajan yhden työntekijän ansioluettelon, jossa todetaan mainitun työntekijän tarjoavan apua, kun IRISL:n alukset saapuvat Jebel Alin satamaan.

89 On muistutettava, että kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin perustui vuoden 2013 lokakuun toimissa vahvistettuihin yleisiin luetteloon merkitsemisen kriteereihin, joiden nojalla mainittuihin luetteloihin voidaan merkitä ”henkilöt tai IRISL:n omistuksessa tai määräysvallassa olevat yhteisöt, jotka toimivat IRISL:n puolesta tai jotka tarjoavat IRISL:lle tai sen omistuksessa tai määräysvallassa oleville tai sen puolesta toimiville yhteisöille vakuutuksia tai muita olennaisia palveluja”, ja luetteloihin merkitsemistä perusteltiin seuraavalla tavalla: ”[Kantaja] tarjoaa keskeisiä palveluita [HDSL:lle], joka on IRISL:n puolesta toimiva, luetteloon merkitty yhteisö”.

90 Kantajan nimi merkittiin riidanalaisiin luetteloihin 16.11.2013, ja merkitseminen perustui siihen, että kantaja tarjosi edustajan ominaisuudessa keskeisiä palveluja HDSL:lle, joka oli IRISL:n puolesta toimiva yhteisö. Luetteloihin merkitsemisen perustelut koostuivat siis kahdesta osasta, joista ensimmäinen perustui siihen, että kantaja tarjosi keskeisiä palveluja HDSL:lle, ja toinen siihen, että HDSL oli IRISL:n puolesta toimiva yhteisö.

91 Kuten edellä 78 kohdassa on selostettu, unionin yleinen tuomioistuin kumosi IRISL:n ja HDSL:n nimien merkitsemisen riidanalaisiin luetteloihin (tuomio 16.9.2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, T-489/10, EU:T:2013:453), ja kuten edellä 79 kohdassa on mainittu, on katsottava, ettei näitä luetteloihin merkitsemisiä ole koskaan ollut olemassa niiden kumoamisen taannehtivan vaikutuksen johdosta.

92 Kuten edellä 32 kohdassa on mainittu, IRISL:n ja HDSL:n nimet merkittiin uudelleen riidanalaisiin luetteloihin 26.11.2013 eli sen jälkeen, kun kantajan nimi oli merkitty mainittuihin luetteloihin 16.11.2013.

93 Edellä esitetystä seuraa, että ajankohtana, jolloin kantajan nimi merkittiin riidanalaisiin luetteloihin eli jonka perusteella edellä 55 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan riidanalaisten toimien lainmukaisuutta on arvioitava, IRISL:n ja HDSL:n nimiä ei ollut pätevästi merkitty mainittuihin luetteloihin.

94 On siis katsottava niiden samojen perusteiden nojalla, jotka on mainittu edellä 77–82 kohdassa, kantajan väittämän mukaisesti, että neuvosto teki oikeudellisen virheen, kun se päätti pysyttää vuoden 2013 marraskuun toimilla kantajan nimen riidanalaisissa luetteloissa sillä perusteella, että IRSL:n ja HDSL:n nimet oli merkitty mainittuihin luetteloihin, sillä näiden yhteisöjen nimiä ei ollut pätevästi merkitty näihin luetteloihin ajankohtana, jolloin kantajan nimi merkittiin samoihin luetteloihin.

95 Kuten edellä 77 kohdassa on todettu, on nimittäin niin, että koska IRISL:n ja HDSL:n nimiä ei ole pätevästi merkitty riidanalaisiin luetteloihin, kantajan nimen merkitsemistä mainittuihin luetteloihin sillä perusteella, että se tarjosi keskeisiä palveluja IRISL:n puolesta toimivalle HDSL-yhteisölle, ei voida enää perustella tavoitteella varmistaa IRISL:ää ja HDSL:ää vastaan toteutettujen toimenpiteiden tehokkuus eikä tavoitteella taata se, ettei näitä toimenpiteitä kierretä (ks. vastaavasti tuomio 16.9.2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, T-489/10, EU:T:2013:453, 75–77 kohta ja tuomio 9.12.2014, BT Telecommunications v. neuvosto, T-440/11, ei julkaistu, EU:T:2014:1042, 149 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

96 Tämä päätelmä ei ole ristiriidassa sen väitteen kanssa, jonka neuvosto esitti vastauksessaan prosessinjohtotoimiin ja jossa se väittää, ettei 16.9.2013 annetussa tuomiossa Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453) asetettu kyseenalaisiksi tosiseikkoja, jotka on mainittu perusteluissa IRISL:n nimen merkitsemiseksi riidanalaisiin luetteloihin, ja että siis siitä lähtien, kun yleisiä luetteloon merkitsemisen kriteereitä muutettiin mainitussa tuomiossa todettujen lainvastaisuuksien korjaamiseksi annetuilla vuoden 2013 lokakuun toimilla, samat tosiseikat, joilla oli perusteltu luetteloihin merkitseminen, jonka unionin yleinen tuomioistuin oli kumonnut, olivat nyt mainituista yleisistä luetteloon merkitsemisen kriteereistä toisen eli sen kriteerin mukaisia, jonka nojalla mainittuihin luetteloihin voidaan merkitä henkilöt ja yhteisöt, jotka ovat kiertäneet tai rikkoneet Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauselmien määräyksiä tai unionin toimia. Neuvoston mukaan toisin sanoen sillä, että vuoden 2013 lokakuun toimilla muutettiin yleisiä luetteloon merkitsemisen kriteereitä ennen kantajan nimen merkitsemistä kyseisiin luetteloihin vuoden 2013 marraskuun toimilla, oli saatettu näiden toimien antamisesta lähtien lainmukaisiksi IRISL:n ja HDSL:n nimien merkitseminen samoihin luetteloihin.

97 On kuitenkin huomautettava, ettei sillä, että neuvosto muutti vuoden 2013 lokakuun toimilla aikana, jolloin 16.9.2013 annetussa tuomiossa Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453) todetun kumoamisen vaikutukset olivat lykättyinä, sekä ennen kantajan nimen merkitsemistä vuoden 2013 marraskuun toimilla riidanalaisiin luetteloihin yleisiä kriteereitä niiden henkilöiden tai yhteisöjen merkitsemiseksi luetteloon, joihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä, jotta se voisi varmistaa muun muassa sen, että IRISL:n ja HDSL:n nimien merkitseminen mainittuihin luetteloihin on näiden uusien yleisten luetteloon merkitsemisen kriteereiden mukaista, voida kyseenalaistaa päätelmää, jonka mukaan on niin, kuten edellä 79–81 ja 91 kohdassa on todettu, että kun edellä mainitussa tuomiossa todetun kumoamisen vaikutusten lykkäämisen ajanjakso on päättynyt, IRISL:n ja HDSL:n nimien kyseisiin luetteloihin merkitseminen, joka mainitulla tuomiolla kumottiin, on poistettu oikeusjärjestyksestä taannehtivasti aivan kuin se ei olisi koskaan ollut olemassa. On nimittäin niin, ettei pelkällä mainittujen uusien yleisten luetteloon merkitsemisen kriteereiden muuttamisella IRISL:n ja HDSL:n nimien merkitsemisestä kyseessä oleviin luetteloihin aikaisempien yleisten luetteloon merkitsemisen kriteerien perusteella voi tulla pätevää muuttamisen ajankohdasta lukien, eikä tällä muuttamisella siis voida korjata 16.9.2013 annetussa tuomiossa Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453), jolla mainitut luetteloihin merkitsemiset kumottiin, todettuja lainvastaisuuksia.

98 Muunlainen kuin edellä 97 kohdassa mainitun kaltainen tulkinta olisi vastoin edellä 55 kohdassa mainittua periaatetta. Täten tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tapahtuneet sen jälkeen, kun IRISL:n ja HDSL:n nimet merkittiin riidanalaisiin luetteloihin, ei voida ottaa huomioon arvioitaessa luetteloihin merkitsemisten lainmukaisuutta.

99 Tästä seuraa, kuten edellä 80 kohdassa on todettu, ettei neuvosto voinut pelkästään muuttamalla vuoden 2013 lokakuun toimilla yleisiä luetteloon merkitsemisen kriteereitä korjata 16.9.2013 annetussa tuomiossa Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto (T-489/10, EU:T:2013:453) todettuja lainvastaisuuksia eikä pysyttää IRISL:n ja HDSL:n nimiä riidanalaisissa luetteloissa. Luetteloihin merkitsemisestä on lisäksi todettava, ettei neuvosto tyytynyt vain muuttamaan mainittuja yleisiä luetteloon merkitsemisen kriteereitä, vaan se myös merkitsi uusia nimiä luetteloihin muun muassa näiden uusien yleisten luetteloon merkitsemisen kriteereiden perusteella. Kuten edellä 92 ja 93 kohdassa on todettu, nämä uudet merkinnät tehtiin kuitenkin sen jälkeen, kun kantajan nimi oli merkitty mainittuihin luetteloihin, eikä niillä voida siis edellä 94 ja 95 kohdassa esitetyistä syistä perustella kantajan luetteloihin merkitsemistä vuoden 2013 marraskuun toimilla.

100 Tästä seuraa, että viides kanneperuste on hyväksyttävä ja vuoden 2013 marraskuun toimet on kumottava kantajaa koskevilta osin, ilman että on tarpeen tutkia muita kanneperusteita taikka väitettä vuoden 2013 lokakuun toimissa vahvistettujen yleisten luetteloon merkitsemisen kriteereiden lainvastaisuudesta.

Riidanalaisten toimien osittaisen kumoamisen vaikutukset

101 Täytäntöönpanoasetuksesta N:o 522/2013, jolla kantajan nimi merkittiin asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevaan luetteloon, on todettava, ettei mainitulla asetuksella ole enää oikeudellisia vaikutuksia asetuksen N:o 1154/2013 antamisen myötä. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 522/2013 kumoaminen kantajaa koskevilta osin koskee näin ollen vain vaikutuksia, joita tällä toimella on ollut sen voimaantulon ja asetuksen N:o 1154/2013 antamisajankohdan välillä.

102 Päätöksen 2013/270 osalta, jolla kantajan nimi merkittiin päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan luetteloon, on täsmennettävä, että sen kumoamisen vaikutukset ovat välittömiä ja pysyviä siltä osin kuin mainittu toimi koskee kantajaa.

103 Asetuksen N:o 1154/2013 kumoamisen ajallisista vaikutuksista on muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisen kohdan mukaan poiketen siitä, mitä SEUT 280 artiklassa määrätään, tämän asetuksen kumoamisen vaikutukset siltä osin kuin mainittu toimi koskee kantajaa tulevat voimaan vasta mainitun perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun muutoksenhakua varten asetetun ajan kuluttua tai, jos muutosta on haettu tämän ajan kuluessa, muutoksenhaun hylkäämisestä (ks. analogisesti tuomio 16.9.2011, Kadio Morokro v. neuvosto, T-316/11, ei julkaistu, EU:T:2011:484, 38 kohta ja tuomio 6.9.2013, Good Luck Shipping v. neuvosto, T-57/12, ei julkaistu, EU:T:2013:410, 74 kohta).

104 Päätöksestä 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2013/661, on muistutettava, että SEUT 264 artiklan toisen kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin toteaa tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2013, Europäisch-Iranische Handelsbank v. neuvosto, T-434/11, EU:T:2013:405, 220 kohta ja tuomio 6.9.2013, Good Luck Shipping v. neuvosto, T-57/12, ei julkaistu, EU:T:2013:410, 75 kohta).

105 Tässä yhteydessä asetuksen N:o 1154/2013, jolla on muutettu asetuksen N:o 267/2012 liitettä IX, ja päätöksen 2010/413 liitteen II, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2013/661, osittaisen kumoamisen vaikutusten alkamispäivän välinen ero saattaa loukata vakavasti oikeusvarmuutta, koska näissä kahdessa toimessa säädetään kantajan osalta samanlaisista toimenpiteistä.

106 Päätöksen 2010/413 liitteen II, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2013/661, vaikutukset on näin ollen pidettävä voimassa kantajan osalta siihen asti, kunnes asetuksen N:o 1154/2013 osittaisen kumoamisen vaikutukset asetuksen N:o 267/2012 liitteen IX osalta tulevat voimaan (ks. analogisesti tuomio 11.12.2012 Sina Bank v. neuvosto, T-15/11, EU:T:2012:661, 89 kohta ja tuomio 6.9.2013, Good Luck Shipping v. neuvosto, T-57/12, ei julkaistu, EU:T:2013:410, 76 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

107 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt molemmat yhdistetyt asiat T-423/13 ja T-64/14, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Seuraavat toimet kumotaan Good Luck Shipping LLC:tä koskevilta osin:

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 6.6.2013 annettu neuvoston päätös 2013/270/YUTP

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 6.6.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 522/2013

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.11.2013 annettu neuvoston päätös 2013/661/YUTP

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.11.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1154/2013.

2) Päätöksen 2013/661 vaikutukset pidetään voimassa Good Luck Shippingin osalta siihen asti, kunnes asetuksen N:o 1154/2013 kumoaminen tulee voimaan.

3) **Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Good Luck Shippingin oikeudenkäyntikulut.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä toukokuuta 2016.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asioiden tausta 2

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset 6

Oikeudellinen arviointi 7

Asia T-423/13 7

Todisteet, joihin neuvosto voi käsiteltävässä asiassa tehokkaasti vedota 9

Arviointivirhettä koskevan väitteen perusteltavuus 11

Oikeudellista virhettä koskevan väitteen perusteltavuus 12

Asia T-64/14 14

Riidanalaisten toimien osittaisen kumoamisen vaikutukset 17

Oikeudenkäyntikulut 17